

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetést ár fél évre 5 koronára.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM: Füvesa! — A kiállítási dohány árudákról. — Tárcza: M. kir. dohányzó. — Vegyesek. — T. vidéki olvasóinkhoz. — Ajánlati hirdetésény. — Hirdetések.

Füvesa!

Igaz ugyan, hogy minden szó, mit a kávéházi és vendéglői engedélyek tárgyában vesztegetünk, teljesen kárba vesztettek tünik fel előttünk, azon az egy körülményen mégis csodálkozunk, hogy minden szakszerű megvilágításunk, mely különben minden ehhez értőt meggyőzne, e téren ép az ellenkezőt eredményezi. Valóban igaz volna, hogy a pénzügyi hatóság minden kávéház tulajdonost es vendéglőst kényszerít arra, hogy dohányeladási engedélyt váltson magának, akkor ehhez nem fűzünk semmifele commentárt s ez csak meg jobban megerősítene mindazt, a mit előbb mondtunk el czikkeinkben e tárgyra vonatkozólag.

Igy például megjelenek valamely obscurus vendéglőben egy pénzügyi közeg, a ki szivart ker. Természetes, hogy a pénzügyőr cziviliben van. Ha már most a vendéglős csupa jóindulatból a közeli trafikból hozatja vendégeinek a kívánt szivart, akkor ezen jószívűséget a köszönet abban nyilvánul, hogy néhány het mulva dohányárussá lesz. E szerint

tehát igazságtalanok volnánk, ha a vendéglősöket azzal gyanítanók, hogy ők azok, akik annyira kívánják a dohányárudát. Ellenkezőleg! A pénzügyi közegek lennének tehát azok, a kik kényszerítik a vendéglőst es kávést, miszerint dohány-elárusítási engedélyt váltson, vagy pedig erre felsőbb parancsot kaptak. Nem füvesa ez? Nem szégyeníti meg ez a m. k. dohány-egyedéliságot? A vendéglős tenykedésben egyebet nem láthat, minthogy a kincstár minden erejét arra használja fel, hogy őt dohányárussá tegye, kényszerítse!

A vendéglős es káves urak talán nem is tudnak arról, hogy mily nagy kárt okoznak úgy a kincstárnak, mint a dohányárusoknak, mely utóbbiak minden frt után, melyet a vendéglős keres dohányárudájával. 1¹/₁₀ krajczárral károsulnak.

A vendéglős azt hiszi, hogy az állam őt, mint állampolgárt még arra is használja, hogy áruát eladassa vele, igaz ugyan, hogy 1—2 krral többet ker az áruert, mint a dohányárus, de azért mégis felhaborítja őt a tudat maga es

ezen felháborodását ki is nyilvánítja úgy a pénzügyi közegek, mint a nagyárus előtt, ki őt teljesen ingyen szolgálja ki. Tekintsük egyszer komolyan az ügyet es akkor látni fogjuk mily nevetseges az egész.

»Miért fizet a dohányárus bérösszeget?« Felelet: Azért, hogy a kincstár kimutassa, miszerint a dohányárus függ a kincstártól, melynek joga van minden pillanatban rendelkezni a dohány-elárusítási engedély fölött.

Ez a leghelyesebb felelet a előbbi kérdésre. Ha ez tény, akkor miért nem jár el a kincstár egyenlően minden dohányárussal szemben? Miért fizet a dohányárus 1—2% bérösszeget s miért nem fizetnek épen azok, akik közül a legszegényebb is gazdagabb, mint a legtehetősebb dohányárus? Ez oly igazságtalanság, a minőnek megtörténni nem volna szabad. Miért nem világosítanak fel bennünket, hogy a több éven keresztül tartó hírlapi közleményeink helytelenek? A felelet erre, hogy közleményeink mégis csak helyesek lesznek. Conclúsiókepen pedig azt mondhatjuk, hogy az állam-

TÁRCZA.

M. kir. dohányzó.

1850. november 29-én megjelent a dohánymonopoliumot kimondó császári nyílt parancs s az időtől kezdve az országban mindehnyütt nagy népszerűségű „dohányzó“-kat becsukták, hogy helyükbe a trafikok lépjenek. Amint pedig a kétféle sasos czimerrel ellátott trafikokat megnyitották s a szivart, a dohányt es állam maga kezdte gyártani es árulni, a szivar es a dohány magyar elnevezése véget ért, megkettőztetven a bánatot minden dohányos hazafinak, mert hát idegen név alatt rosszabb es drágább szivarhoz jutott. Az itt garázdalkodó osztrák es cseh beamterek igen természetesnek találták a dománymonopolium behozatalát, mert az ő hazájukban már 1728-tól kezdve trafikot szivart, ellentétben Magyarországgal, amelynek pipas emberei épen olyan erősen álltak ellen a dohánymonopolium behozatalának, mint ahogy még most is ellenállanak a németek. Engedtek ugyan a németnek sokszor es sokban, de azt már nem tűrték, de abba már nem egyeztek bele, hogy fináncz szagoljon a szűz dohanyhoz.

Igen természetes tehát, hogy a század elejétől kezdve (hogy a mult századba ne is

menjünk vissza) jó szűzdohányt szitt a magyar s ami fő, olesón is szitta. Az országban levő dohanygyárak a legkiválóbb minőségű szivarokat gyártották, erősen konkurrálva, hogy jobb, tetszesebb formájú es hangzatosabb nevű fajokkal szolgáljanak. Ez az idő nem is olyan régen volt es mégis ma már alig tudnak arról, hogy milyen gyárak, milyen szivarok es milyen dohanyok voltak a harminczas es negyvenes években. Azok, akik akkor éltek, nagyobára elhaltak s ha élnek is, nem igen emlékeznek vissza a részletekre, nem fektetvén sulyt akkoriban az ilyen dohanyos históriákra. Es hogy valami megmaradjon a multból es hogy némi ösmeretekre tehessünk szert erre a közelmultra vonatkozólag, a milleniumi kiállításnak kellett előadni magát.

Azok között, a kik a kiállítás ügyeit es csoportjait vezetik, ott van Mende Bódog, aki a kereskedelmi csoportot rendezi es aki utána nézett annak is, hogy a kiállításon a régebbi magyar dohanydolgokról is legyen szó. Hogy láthatók legyenek régi szivarok (ha erősen megvedlett állapotban is), hogy meglássuk a szűzdohányt árusító dohanyzók reklámképeit s mindama eszközöket, amekkel a szivart, a dohanyt es a burnótot a piacra vitték. Ezeket a dolgokat nem igen őrizte es nem igen gyűjtötte senki

s ha itt-ott fenmaradt is belőlük valami a veletlen müve volt. Nagyon utána kellett hát járni, hogy anyni összegyűljön, amennyivel a kiállításban helyet lehessen foglalni s amennyi valami képet adjon a század eleji szivar kereskedelemről. Hát Mende Bódog utána járt es csinos kis gyűjteményt szerzett össze amely ugyahogy megvilágítja a multat es amely egyike lesz a kiállítás legérdekesebb különlegességeinek.

Ha ezt a gyűjteményt átnezzük, először is azt tudjuk meg, hogy a trafikokat az osztrákok által nyelvükben még meg nem rontott magyarok „dohányzó“-knak hívták s hogy a pipálni való dolgokat ilyen dohanyzóknak es nem „szivar- es dohany tözsdék“-ben árultak. Azután megtudjuk azt is, hogy a magyarországi dohanygyárakban gyártott szivaroknak kizárólagosan magyar nevük volt, aminek vége szakadt, mert a 67 óta működő magyar dohanygyárak mind e mai napig idegen nevű szivarokkal állanak elő, utánozva az osztrákokat, akik 1852-ben a magyar nyelvű szivarokat kiküszöbölték. Ma — bármennyire magyarok legyünk is es bármennyire igrkezzünk is magyarosodni — portorikot, kubát, virginíát, trabukot, milareszt, britanikát, regalitaszt es más ily elnevezésű szivarokat szívunk, daczára annak, hogy azzal a tudóval es azért a pénzért olyan szivarokat is

polgárság, egy munkás részén nagy igaztalanság történik. Épen ezen csodálkozunk, miután nem láthatjuk be ennek hasznát az államra nézve.

A pénzügyi kincstár ura a dohány-elárúsításnak s e téren tehet, a mit akar. De a kincstár egyik ága az álladalomnak s az álladalom feladata, hogy minden egyes polgár jogait megvédje. Azon pedig nem találunk igazságot, hogy az engedélyek egy részét categoricze megtagadják, más részét pedig rátkalmálják az emberre. De több az igaztalanság még abban, hogy egy kereskedelmi ág egy része nagy terheket kénytelen viselni, a másik pedig nem. Ez legalább is furcsa!!

A kiállítási dohányárudákról.

A mint halljuk, egy pár czégünket felszólították, hogy a kiállítás dohányárudáért konkurraljanak s ezen eljárást most szóbelileg intézték. De a felszólítottak közül egyik sem reflektál a kiállítási dohányárudákra, mivel olyan nagy bérösszeget kértek, mely már mesés. Mi ismerjük ez összeget, de nem említjük azért, nehogy valami blamage érje az illető köröket, ha azt szakértő hallaná. Azon csodálkozunk miért nem kérdik meg ilyenkor a szakértők véleményét. Hisz nem szégyen, édes Istenem, ha valamely dologban nem vagyunk kellőleg tájékozva s az enyétek egybehívásának haszna már

számtalanszor bebizonyult. Oly mesés összeget kértek, melyből 80 százalékat a legközelebbi jövőben bizonyára el fognak engedni és ez nem lenne oly nagy baj, nagyobb baj volt ezen borzasztó nagy összeg említése általában, mi az ügynek nagyon ártalmas volt. Ez ügyben már igen rég irtunk s nem volt fogantja, a kiállítási dohány árudák érdekében még eddig nem történt semmi s ezen körülmény nagy ártalmára lesz magának az ügynek nagyon félünk, hogy majd annak idején hirt kell adnunk arról, hogy a kiállítási dohány árudák nem felelnek meg várakozásuknak s meglehetősen volna akadályozni kis jóakarattal és szorgalommal. Ezzel aztán elmondunk volna mindent, a mi minden kétségen kívül be fog következni.

V e g y e s e k .

Kinevezések. A m. kir. pénzügyminister Eötvös Géza pénzügyi segédtitkár az aradi pénzügyigazgatóságához ideiglenes minőségű pénzügyi titkárrá, Gömbös Sándor állami végrehajtót az egri kataszteri helyszínelési felügyelő-séghez pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

A milleniumi koronák. A pénzügyminis-riumban most készül az a törvényjavaslat, amely mint már megirtuk, a milleniumi koronák veretésére a törvényhozás beleegyezését kéri. A törvényjavaslat tárgyalásakor bemutatják majd a képviselőházban az emlékpénz mintáját is, amelyet Beck Ö. Fulöp, Párisban élő hazánkfia tervezett, ugyanaz, aki a kiállítási érme pályázatán az első díjat nyerte. Az emlékkorona egyik

oldalán ő felségének babékoszorus domborképe van, körül ezzel a felírással:

AZ EZERÉVES MAGYARORSZÁG EMLÉKÉRE
a király arczképe alatt pedig:
I KORONA
1896.

Az érme hátsó lapján Árpád fejedelem látható honfoglaló vezérével. A magyar géniusz lebeg Árpád előtt s kantáron fogva lovát vezet az uj hazába. A színezüst érmelet a törvényjavaslat értelmében diszes tokooskákban hozzák forgalomba, darabját egy forintjával. Összesen egy millió értékű emlék koronát adnak ki, s jövedelem fölöslege a kiállítási alap javára esik.

Néhány vidéki lap s ezek által néhány fővárosi is azon hirt hozta néhány hét előtt megjelent vezércikkünk nyomán, miszerint a dohány gyárakban a jobb szivarokat elteszik a kiállításra s most a rosszabbakat adják ki. Azonban vezércikkünk eme hirt egyszerűen közölte s meg is jegyezte, hogy az teljesen légből kapott. Miután illetékes helyen utána is jártunk kijelenthetjük miszerint az egész hírből egy szó sem igaz. Mi a hirt azért közöltük vezércikkünkben, hogy azokat megnyugtassuk, a kik felkértek bennünket, hogy a dolog mibenlétéről nyilatkozzunk.

Kérjük azon t. laptársainkat, kik eme hirt közölték, hogy erről tudomást venni sziveskedjenek.

Hirdetések a menetjegyeken. Évenként 35 millió vasuti jegy fordul meg az utazó közönség kezén hazánkban s mindezek csak a Magyar Államvasutak állomásain adatnak ki. E roppant összegű jegyforgalmat most kamatozólag fogják kihasználni. A jegyek hátsólapjára ugyanis üzleti hirdetések fognak nyomtatni. Ebből az eddigi számítások szerint 180.000 ft tiszta haszon vár az Államvasutakra.

szívhatnánk, amelyeknek nemcsak a dohányja, de a neve is magyar. A mi szivarjaink épen olyan nevék, mint az osztrák szivarok, kétségtelessé téve, hogy az osztrák kaptafát mindenben szeretjük.

A forradalom előtt sok dohánygyár lehetett az országban, de hogy mennyi volt mégis, azt nem tudhatni. A Menden-féle gyűjteményben tizenegy magyarországi gyárra vonatkozólag találunk nyomot s e gyárak közül úgy látszik hogy a szent-andrási volt a leghíresebb. Gyára volt: Fuchs Filips és társának, Medetz Józsefnek, Staffenberger Jánosnak, Gschwind Mihály-nak, Hirsch Ignácznak, Báron Jakabnak, Bruck Mórícznak, Lyubibraticsznak, Singen Leopoldnak, azután ott volt még a rigyiczé- és a szent-andrási gyár. Kétségtelen, hogy többnek kellett lenni, a mi abból is kitünik, hogy a század első felében a fumei szivarok igen híresek voltak.

A szivarok nevei mintegy az eseményekkel haladtak, mert amint egy-két kiválóbb alak fölmerült, vagy valamely nagyobb szabású tervről szó volt: már ezekről szivart neveztek el, amint most a kalaposok teszik a kalapokkal. A Fuchs Filips és társa gyarából, amely Bécsben volt, első sorban is egy igen népszerűtlen nevű szivar került ki: az adószivar. Igen valószínű, hogy ez a név szerencsétlenül volt megválasztva s hogy mihamar kikerült a forgalomból. De volt a gyárnak Árpád-szivarja is, azután postaszivar, kórszivar, V. Ferdinánd szivar, majd a forradalom idején nemzeti granátos-szivar és nemzetőrség-szivar.

A Medetz József fabrikálta szivarok közt ott volt a Deák- és a tisztújítási szivar. Ő rajta azonban erősen túltett a Gschwind-féle gyár, amelynek termékeiből több maradt fent s amely csárdás-, honvéd-, István nádor-, István-, nemzeti- és tisztújítási-szivarokkal csalogatta a ve-

vöket. Gschwindnek czimképei voltak, amelyek üzleti helyiségét tüntették föl igen csinos és ügyes kivitelben, amelyeket manapság is csak a külföldi gyárak készítenek a nálunk is ösmert különlegességi szivarok ládái számára.

Staffenberger János az ugynevezett Pannónia-szivarokbn dolgozott, több fajtát készítvén e név alatt. Hirschnek már voltak ipar-, király-, és vasuti-szivarjai. Az iparszivarhoz csatolt vignetta Kossuth és Széchenyi álló alakját tüntette föl. Báron József Szegeden működött és így ő már szegedi speciálisokkal is szolgált s hogy egy mondjuk, kizárólag helyi érdekű szivarokat gyártott, de bizonyára szép sikerrel. Neki volt szegedi hölgy-, szegedi őrsereg-, szegedi halász-, szegedi-pesti csatorna- és szegedi csikószivarja. A szegedi-pesti csatorna terve akkor merült föl s így mindjárt meg is szivarolta. Úgy látszik ezekből, hogy a szegedi paprikának csak később lett országos híre, mert másképp Báron ur gyártott volna szegedi paprika szivart is. A Bruck-féle pápai dohánygyárról csak annyit tudni, hogy háromféle kórszivart gyártott. (Ma, ha nem volna monopolium s a gyára meglenne, kétségtelen, hogy szabadelvű-kör-, függetlenségi kör- és néppárti kör-szivarokat hozna forgalomba.) E gyárosok között a Lyubibratics már egy kissé hadilábon volt a magyar nyelvvel s úgy viselte magát, mintha Budapesten tanult volna magyarul: majdnem úgy tünik föl, mintha most is itt élne és most nevezné el a szivarját hölgy-szivar-nak. E hölgyi-szivar mellett azonban nemzetiségi-szivart is fabrikált.

Tudomást nyertünk azután még több magyarnevi szivarról. Nagy divatban volt a jurista-, a csárdás-, a vadász-, a Kubinyi-, a vigadó-, a vadász-, és az engedje-szivar, a korona-szivarral együtt. Árultak ezen kívül uniószivar-, a munkás-, a Zrinyi- és a Kossuth-szivarral együtt. És még, ki tudja, hányfélé,

különösen a század első részében, mert hát azok a szivarok, amelyekről megtudni sikerült egyetmást, nagyobbára a forradalom idején voltak divatban. Am nem lehetetlen, hogy e közleményből kifolyólag még teljesebb lesz a Mende gyűjteménye, mert akadhhatnak olyanok, a kik tudomást nyervén arról, hogy a milleniumi kiállításra is hely jut a magyarországi régi dohánygyárak termékeinek, kiegyesztik azt.

A gyárak, a mint az természetes, mindenféle módon reklamiroztak a termékeiket s úgy attól sem riadtak vissza, hogy versekben dicsérik a dohány vagy a szivar jóságát. Az egyik gyár az ugynevezett Kolesy-dohány dobozára ezt a verset nyomatta:

„Virraszt a böles és gondol sokat,
S itt s ott s mindenfelé
Eget, földet meghányogtat
S csak néz maga elé.
Jámbor! miért epedsz mindég?
Jőj, gyujts rá! Im vigan ég
Kék füsttel a pipa.
Derül előtted föld s ég
S nem lesz sehol hiba.

Hogy pedig mindezt elmondottuk, annak az oka nem csak az, hogy a dohányzó polgártársak némi visszatekintést nyerjenek abba az időbe, mikor a magyar ember magyar nevű szivart szitt szűz dohányból készültet, hanem az is, hogy a dohánytözsédét és dohányárudát tartó urak és hölgyek figyelmét fölhívjuk a „dohányzó“ elnevezésre. Hátha megcsik az, hogy akad egy-kettő, aki követésre méltó például azt írja az ő trafikja fölé:

Magy, kir. dohányszó.

Milyen szép volna ez akkor, ha ezekben a magyar királyi dohányszókbán a milleniumi kiállítás megnyitásokor már magyar nevű szivarokat árulnának.

Pesti Hirlap.

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkerjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dologról, melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivernemek felett a fogyasztó közönség véleménye: új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be- küldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kérik, ha titokban akarják tartani, akkor számítatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

Segédszerkesztő: HELTAI NÁNDOR.

63994.
I. 1895. sz.

Ajánlati hirdetés.

A n.-várad m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré tétetik, hogy Bihar megyébe kebeleztet Mező-Telegd városában üresedésbe jött dohánynagyáruda betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása utján 1895. évi nov. 14-én d. e. 10 óraker versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni, és a dohány nagyáruda annak fog átadatni, ki a legesekélyebb eladási díjt fogja követelni, mindazon által a kincstár fenntartja magának azon jogot, hogy versenyzők között szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mivel ajánlata elnem fogadtatott.

Az eddigi dohánynagyáruda a nagyáruda kezeléseért tözsdíjt nem élvezett.

A dohánynagyárudának utolsó 3 évi nyers forgalmának átlaga 24767 frt 60 kr. és ahhoz anyagbeszerzés végett 21 községből 32 kisáros van utalva, továbbá az áruda kezelésével a bélyeg és a váltó úrlapok eladásának kötelezettsége 1½% eladási jutalék mellett egybe van kötve.

Az összes gyártmánykészletek a nagyvárad m. kir. pénzügyigazgatóság pedig nagyváradi bélyegraktárnál lesznek beszerzendők.

Az ajánlatokban az igények kezelési díj százalékban számmal és betűkkel tisztán kifejezendő és az ajánlatokhoz egyúttal a magyar honosságot, polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot és vagyoni állapotot igazoló hatósági bizonylatok is csatolandók.

Ha vállalkozó a dohánynagyárudát az átvételre kitűzött határnapon át nem veszi, vagy később ajánlatától visszalépne, bánatpénzét elveszti, és az áruda kezelésének betöltése végett újabb pályázat fog nyitattni.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azzal egybekötött kötelezettségek a pénzügyigazgatóságnál és n.-várad vidéki pézgyőri biztostnál megtekinthetők.

Nagy-Váradon 1895. október 22.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

84022 szám.
VI. 1895.

Ajánlati hirdetés.

A temesvári m. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, hogy Lippa községbe jött dohány nagyárudának zárt írásbeli ajánlatok meletti betöltése iránt 1895. évi november hó 25-én délelőtti 10 óraker a pénzügyigazgatóság főnökének hivatalos helyiségében verseny tárgyalást fog tartatni.

A versenytárgyalásban részt venni kívánók sajátkezűleg aláírt s 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt ajánlataikat folyó évi november hó 25-éig délelőtti 10 óráig aláírt pénzügyigazgatóság főnökségénél nyújtsák be.

Bánatpénz fejében az ajánlatához 200 frt. készpénzben, vagy a tözsdén jegyzett állampapírokkal melléklendő, továbbá a nagykorúságot, polgári állást erkölcsi magaviséletet és vagyoni állapotát igazoló bizonylatok is csatolandók.

A vállalatnál mérvadó feltételek és az azzal egybekötött kötelezettségek valamint a szerkesztendő ajánlatok miképeni kiállítására nézve az érdekeltek aláírt pénzügyigazgatóságánál és a lippai pénzügyőri biztostságnál is részletes felvilágosítást szerezhetnek.

Temesvár, 1895. október 22-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Magyar leszámítoló és pénzváltó-bank.**HIRDETÉMÉNY.**

A Magyar leszámítoló- és pénzváltóbank részvényeseinek 1895. október 24-én tartott rendkívüli közgyűlése elhatározta, hogy a jelenleg 25 millió koronából álló részvénytőke 12,000 darab egyenként 400 korona névértékű részvény kibocsátása által 30 millió koronára emeltesse fel s ezen kibocsátásra kerülő részvényekre nézve, a jelenlegi részvényeseknek részvénybirtokuk arányában, az igényjog megadásáért.

A közgyűléstől nyert meghatalmazás alapján ezennel közzéteszi az igazgatóság, hogy a közgyűlés határozatának keresztülvitele a következő módokat alatt történik:

1. Minden ez időszert forgalomban levő 400 korona névértékű **öt darab részvény alapján egy új, ugyancsak 400 korona névértékű egész részvény — öt részvényél kevesebb darab után pedig részvényenként egy új részvény ötödéről szóló részjegy — vehető át.**

A kibocsátásra kerülő új részvények az 1896-ik év nyereségében a már forgalomban levőkkel egyenlően részesednek.

2. A részvényeseknek biztosított igényjog **1895. október 31-től 1895. november 9-ig** bezárólag gyakorolható.
3. Minden új egész részvény után **270 frt.** minden ötödről szóló részjegy után tehát **54 forint vételár fizetendő.** A részvények árának azon része, mely a 400 korona névértéket meghaladja — az összes az új részvények kibocsátásával járó terhek levonása után — a társaság általános tartalékalapjához csatolattik.
4. Ezen vételár lefizetése történhetik **vagy egyszerre és egészben az igényjog gyakorlásával egyidejűleg** az erre kitűzött napokon, vagy pedig **két részletben** oly módon, hogy az **igényjog gyakorlása alkalmával a vételár fele, vagyis 135 frt.** illetve 27 frt fizetettik, míg a **második rész, vagyis a hátralékos 135 frt.** illetve 27 frt **legkésőbb 1895. december 20-ig bezárólag fizetendő.**

Minden befizetés után az intézet 5%-os kamatot térít meg és pedig a befizetés napjától 1895. december 31-ig.

5. Az igényjog gyakorlása a részvények bemutatása s lebélyegezése alapján történik; ezen célra mindazon részvényesek, kik igényjogukkal élni kívánnak, tartoznak részvényeiket az összes azokhoz tartozó (3—10. számú) szelvényekkel együtt a 2-ik pont szerint meghatározott napokon számszjegyzékek kíséretében

BUDAPESTEN: a társaság főpénztáránál (Dorottya utca 6.)

BÉCSBEN: az Union-Banknál.

M. m. FRANKFURTBAN: a Deutsche Effecten- u. Wechsel-Banknál

bemutatni, a hol azok lebélyegeztetni fognak és a hol a 4-ik pontban előírt befizetések is teljesítendő.

6. A fenti módokat szerint befizetett részvényekért **ideiglenes jegyek adatnak ki,** a melyek 400 korona névértékű egész részvényekről, illetve a hol a benyújtott részvénytőke ezt nem engedi, ötöd részvényrészjegyekről szólnak. Ezen ideiglenes jegyek helyett a vételár teljes befizetése után s darabonként 63 kr. bélyegilleték fizetése mellett, 1895. december 1-jétől kezdve azon helyeken, hol a befizetés történt, végleges, egyenként 400 korona névértékű eredeti részvények adatnak ki.
7. Mindazon ideiglenes jegyek (igazolványok), melyekre a kitűzött határidő alatt az előírt második részfizetés nem teljesítetett, közzététel és felhívás után, az igazgatóság által a kereskedelmi törvény 169. és 170. szakaszai értelmében érvényteleneknek fognak nyilváníttatni, mely esetben az így megmaradt részvények szabad kézből eladatnak és a semmieseknek nyilvánított ideiglenes jegyekre (igazolványokra) történt első befizetés pedig az általános tartalékalap javára fordíttatik.
8. Azon részvényesek, kik igényjogukat a meghatározott időben és módon nem gyakorolják, ezen jogot okvetlen visszavonhatlanul elvesztik s az igazgatóság az ily módon esetleg megmaradó részvények felett a közgyűlés által neki neki adott meghatalmazás értelmében rendelkezik. — Budapest, 1895. okt. 29.

Az igazgatóság.

„LA SPECIALITÉ“
„ELYSÉE“

legfinomabb és legjobb valódi francia
szivarkapapírok és szivarkahüvelyek.

VALÓDI

EGYIPTOMI SZIVARKAHÜVELYEK

kaphatók

minden nagyobb és jobb szivartőzsdében.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereske-
désekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZA

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.